

PERIÓDICH VERMELL

SALUT PÚBLICA ## INTERESSOS POPULARS ## ARTS Y LLETRES

PREUS DE VENTA
 25 exemplars. Una pesseta
 Cada número. 2 quartos
 Surt a llum ab tota regularitat á lo menos una vegada cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 96 - RONDA DE LA UNIVERSITAT - 96
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Tot Espanya, portat á domicili. . . . 8 rals trimestre
 Païssos de la Unió Postal. 16 id. id.
 Dona números extraordinaris sempre que ho demanan las circunstancias

ASPECTE DE UNA CANTONADA
 EN LOS
 CARRERS DE LÓNDRES Á PRINCIPIS DEL SIGLE XX

Al bell ángul que forman las casas hi ha fixat un potent reverber eléctrich que deixa molt endarrera lo que als últims anys del sigle XIX hi havia á can Cuadros dels parayguas, á Barcelona; dessota, y rebent los enlluernadors raigs competidors del sol, s' hi veu un ceguet, fill del sigle anterior, puig en lo XX, com no hi há metjes ab títol, s' han acabat los crims legals de altres temps.

Lo ceguet aguanta una especie d' *afiddle* y un pendó en lo que hi han pintadas escenas de sang. Un petit *boy* l'acompanya, estirantli l' *uppercoat* ab la ma dreta mentres ab l'esquerra aguanta un plech de *shifts*, dels que s' en despatxan qu' es un gust.

Volta al ceguet un rotllo de gent compost de aprenents fondistas, sabaters, manyans, paletas, etc., etc.

¡Es particular! No s' hi veuhen com en lo sigle XIX ni criadas, ni soldats, ni tan sols xicots ab cara de pillet.

La civilisació ha fet desapareixe aquells restos de la barbarie, porque 'l soldat representaba 'l butxi de sí mateix y era 'l domini de la forsa sobre la rahó; mentres la criada significaba clarament que en lo sigle XIX encara hi havia esclaus y per lo tant diferencia de classes, puig mentres ella servia á uns senyors plens de comoditats, ganduls que vivian de renda, á casa d' ella sos pares vellets estaban faltats fins de lo mes necessari.

Pero deixém al sigle XIX ab sa civilisació y aberracions, posant nosaltres atenció de nou en lo grupo del ceguet de Lóndres.

Ab acompanyament del *boy* y del *afiddle* va cantant y esplicant lo que ara van á llegir, en

catálá, per suposat, que 'l nostre llenguatge en lo sigle XX está destinat á ser llengua universal ¡¡¡vaya!!!
 Escoltin:

Un temps en lo mon hi hagué un lloch que 'n deyan Espanya, rich en minas y en diné pero de gent molt estfanya.

May tingué ni un home sol d' entre 'ls que la governavan, capás de posá un consol als mals que la rosegavan.

Lo poble era lo mes tou, lo mes bo, tranquil y manso.
 —¿Qui' n vol un altre de nou?
 Mitj *pennyet* val lo romanso!—

Sos ministres y sos reys sos generals y molts d' altres, hi eran sols per fer *moneys* y portantsels á nosaltres.

Poi un ministre ó rey tenian que tirés un xich per bo, cap dels demés lo volian y 'l tiravan de recó.

Si una fábrica pensava algú en anarhi á montar, tant lo govern l' amolava que al fi havia de plegar.

Si algú adelantós volia en sa industria introduhir, era una vana porfia, puig no 'n podia sortir.

Lo govern sols se amohinava per poguer anar be ell, y tals pagos los clavava que 'ls deixaba sense pell.

Aquell á qui 'l treballar li agrada, y 'l progrés, no pogué may caps lligar ab los governs ni 'ls demés.

Se conta que uns n' hi habian partidaris del repós, y que son centre tenian en una *vila del Os*.

Aquestos, tant s' esforsaren en fer guerra als del treball, que 'ls vanceren y 'ls deixaren ben vensuts al cap-de-vall.

Y llavors fou mes felissa la vida del espanyol; menjar, jeure á la pallissa y donar passeigs pel sol.

Pero com la bona vida molt poch sempre sol durar, van trobarse desseguida que la fam los feu rabiar.

Y uns ab altres se menjavan que 'l pensarhi causa horror.
 —Mírin, mírin, com anavan; ¡lo pendó fa trencá 'l cor!

Aixís acabá la Espanya, y tal fi váren tenir aquella gent tant estranya que may se pogué avenir.

—Ara, senyors, porque tingan una mes cabal idea del lloch que fou teatro d' aqueixos fets, trovarán en lo romanso del ceguet que la Espanya era molt gran, que un temps contenia tota la Nova-Inglaterra, gran part de Fransa, part d' Italia, de Portugal y fins de l' Austria, sino que á conseqüencia dels successos esplicats s' originaren grans litigis entre totas las nacions citadas, porque totas volian tenir dret sobre l' arruinada Espanya y al cap y al fi acabaren per repartírsela prenentne un xiquet cada una.

—Ja veuhen, ciutadans, lo gran succés del XIX century!

—¡Mitj *penny* val no més! ¡Qui' n vol un altre!

Aprofitéu la ganga, jovenets del sigle XX, que vosaltres no 'n podeu tenir idea de la centuria passada. Aquí trobaréu com mitj mon vivia ab lo suhor del altre mitj, donantse lo estupendo contrasantit de que 'ls que produhian, además de passar deu, dotze y tretze horas dintre tallers foscós, estrets y malsars, exposats á ser carn de engravació, estaban en perill de ser presos per un guindilla qualsevol y portats entremitj de criminals, esperant uns quants anys á la cagamenja la venia de la *justicia*. ¿Y may diriau perquè? Donchs per ser sospitosos, á causa de

vestir brusa, calsar espadnyas y tenir ideas exaltadas.

Perque ¡oh jovent del sigle xx! has de saber y entendre que en la passada centuria lo pensament estava detingut per lleys espressas, y ab la major facilitat del mon, sense que ningú ho estranyés, s' enviaba á uns llochs que se 'n deyan presiri, la Carraca ó Fernando Poo, pel delict de no pensar legalment. Y mes tart, dintre la mateixa centuria, los treballadors no podian associarse com tinguessen per convenient: la lley los ho privaba

¡Uy! ¡uy! ¡uy! juvenets; si tenia d'explicarvos totas las anomalías d'aquells temps! Pobre ceguet, que feyna tindria.

Fins hi havia qui 's deya avansat, lliberal, demócrata y escribia setmanaris republicans en una ciutat nomenada Barcelona, que per allá al any 1882 ó 83 aconsellaba als industrials que no admetessen fadrins associats en sos tallers. Pero no 'n feu cas, los que aixís obraban no eran carn ni peix, en materia de saber ahont anavan ni que volian; se deyan *possibilistas y práctichs*; mes no es pas ab la seva *possibleria* ni ab la seva *práctica* que habém arribat al sigle xx lliures de las pitjors calamitats del xix.

—¡Quí 'n vol un altre! apa minyons, mitj penny no mes. ¡Quí 'n vol un!

Aquí trobarán com aquella patuleya de caps calents del sigle xix, los anarquistas á qui motejaban d'avansats, somiadors y utopistas, veurán com han passat á ser los conservadors d'avuy, perquè hi há, com ja sabeu, qui va mes enllá de l'anarquía y del colectivisme. Apa, anéu comprant, que compendréu com los que en lo sigle xx, emancipats ja del capital y de totas las tiranías, cridan, predican y propagan la doctrina del sér humá emancipat de la esclavitud de la materia, pot ser no van tan errats com molts creuhen.

¡Quí 'n vol un altre!

¡Trieu y remeneu! com deyan anys enrera. Lo pobre ceguet te de tota classe de papers.

Si 'n voleu un altre que no siga tan trist, també 'n porto de ben picantons. Aquí n' hi ha un d'actualitat que 'ls farà morir de riure.

Es la crítica del gran partit d'avuy en dia, lo famós partit dels exploradors.

¡Quí 'n vol un altre!

Aquí trobarán com aquestos ciutadans, los rojos del sigle xx, no sabent ja qué fer en benefici del planeta ahont habitém, s' associan, celebren *meetings*, y fan experiments pera dirigir grans excursions aereostáticas, com si tots fossent un Mrs. Mayets, per anar á visitar los habitants de la Lluna, del planeta Marte y dels altres que 's puguin, á fi de estudiar algo pera introduhir en la manera de viure del planeta Terra.

Aquí també trobarán la defensa dels electricistas que 's proposan montar dos grans aparatos, un en cada hemisferi, per iluminar lo mon de dia quan estiga núvol, y de nit quan no sia lluna plena.

Es una cosa curiosa é instructiva.

Apa, companys, ¡quí 'n vol un altre! que 'l ceguet plega 'l ram. Apa, minyons, que 'm corra la rateta pel ventre y no mes despatxaré en los curts instants que 'l boy necessita pera inflar lo globo y tocar lo dos cap á casa.

Aquí 'm desperto y ¡malehida realitat! me trobo encara á las derrerías del sigle xix ¡y á Espanya, per mes pega!

ELÉCTRICH

ALS INCREDULS

Los que mohuen rebombori
perque als ulls tenen un vel,
y no creuhen en lo cel
en l' infern ni 'l purgatori;

Que vingan tots cap aquí,
que séguin una miqueta
y escoltin una estoneta
tot lo qu' are 'ls vaig á dí.

Per lo pobre que ab afany
per recullir quatre duros
te de veures mil apuros
sent mes pobre al cap del any;

que 'l burgés lo destarota,
lo govern lo mortifica,
que la noblesa 'l critica
y 'l propietari 'l explota;
que sempre está de vigilia,
puig del miserable sou
que guanya, may ne te prou
per sustentar la familia,
y ab tot y fugir del vici,
si algun cop está malalt
te d'anar al hospital,
y si es vell cap al hospici;
que te malestar etern
y per ell tot penas son:
aquest ne troba que 'l mon
es l' infern.

L' estudiant que molt delira
perque ab ánsia gran espera
pogué acabar la carrera
en que un porvenir hi mira;
lo botiguer que no 's cansa
de arreglar be la botiga,
y la pobresa mitiga
si algun dineret avansa;
lo jove y brau oficial
qu' espera confiadament,
ab son valor y talent.
arribá á ser general;
polítich d'oposició
que creu que 'ls seus pujarán
y en sent dalt li donarán
un magatzém de turró:
d'aquestos que cap ne plori;
que viscan tranquilament,
perque passan solament
purgatori.

Lo rector que fa brometa
assentat á la poltrona
mentres que la majordona
li va tocant la barbata;
que á la salut de las missas
que algun trompa li fa dí
pot beure del millor ví
y pot menjar llangonissas;
qu' encara que l' os Bertrant
tingui agafat á l' esquena,
no te de passar cap pena
perque may li falta *arjant*;
que va predicant dejunis
mentres ell la balla grassa
que crech que de menjar massa
d'un pet se 'n anirá á can Tunis;
com que fa vida de mel,
tant ell com lo qui l' imita
trobará que 'l mon que habita
es lo cel.

Ara no crech pas que ignori
ningú, que al mon que vivim
entre tots tot ho tenim:
Cel, Infern y Purgatori.

Q. Roig

Ja ho han vist nostres lectors.

¡Hi ha hagut crisis!

Aquesta paraula rebuda ab tant goig pels cesants, ab terror pels empleats y ab *tant-me'n-fum* pel país s' ha deixat sentir per la vila del os y ha repercutit per las poblacions del treball.

¡Ha caygut en Camachó! ¡Lo terrible Camacho!

Be, ¿y qué? ¿Quedarém aliviats d' algo 'ls espanyols?

Ni pensarhi.

Primer de tot subsistirá tot lo mal fet de aquell senyor, perque 'l mal fet es sols per treure quartos als productors, y 'l treure quartos sempre es lloable á tota autoritat, desde l'esquig del municipal al arreplech del ministre.

Donchs per aixó LA TRAMONTANA no s' entusiasma, perque 'l mal no está precisament en los homes, sino en las instituciones.

Y muixoní, que á ploma trencada no hi entran fiscals.

** **

Un periódich s' estranya de que de París á Madrid, hagi tardat mes á arribarhi un telegrama que una carta, y un altre 's queixa perque 'l seu director va arribar mes aviat á casa seva, ab tren, que un parte telegráfich.

Jo no sé aquesta gent de que s' estranya; no sembla sino que no 's recordin que som á Espanya.

Encara no te 'l govern prou feyna á cobrar contribucions, que també voldrian que 's cuidés de correus y telégrafos?

¡Mal contents!

** **

Alló de fer treure 'ls comptes á la Junta de distribució de fondos als inundats de Murcia s' ha tornat aygua poll, y no hi ha Deu ni sant que 'n puga treure res en net.

Sols se sab que van donarse molts diners y que molts orfes y altres perjudicats continúan morintse de miseria.

Y entretant se condemna á presiri, al infelís que roba un pá perque te gana.

** **

La huelga dels tipógrafos de Barcelona continúa sens notable novetat.

Y també continúa 'l *Diluvio* ab sos companys en democracia *La Esquilla* y *La Gaceta* en fer la pescatera en aquesta qüestió.

Nosaltres no 'ns cansarém may de fer constar que tant lo *Diluvio* com *La Gaceta* y *La Esquilla* y molts amos de imprenta que seguirán tenint la barra de dirse lliberals, han despatxat á sos obrers pe 'l *delict* de associarse.

Y no perdonarém medi per tirarlos en cara.

** **

Gran sensació y efervesencia está produhint á Italia la execució del patriota Oberdank.

Los irredentistas del Tirol, Istria y Trieste se bellugan en gran pera espolsar lo jou de l' Austria.

Tota la Italia está en conmoció, y no fora estrany que lo catafalch aixecat á Trieste fos la senyal de la unitat de la rassa llatina, que sempre ha anat al devant en la civilisació política de Europa.

Lo despotisme dels tirans sempre provoca las revolucions.

Tant-de-bó que en 'l assumptó que 'ns ocupa continuhi sens desmentirse aquest axioma.

** **

A Palma de Mallorca diuhen que 's tracta de crear una partida de la porra pera fer entrar en rahó als periodistas que denuncian lo joch.

Aviat será méns exposat anar á cassar lleons que ser periodista.

¡Oh beneys temps fusionistas!

** **

Un periódich de Madrid comet la ignocentada de demanar que 's tornin unas 185,000 pesetas que 'l govern pagá duas vegadas l' any 75.

¡Ay descamisats del diable! ¿Ahont s' es vist que tractanse de peixos grossos resin totas aquestas trifulcas?

Si van pagarse duas vegadas las tals pessetas, ells sabrán per qué van ferho, y basta.

** **

Los nous diputats de Italia han demanat al govern la friolera de unas 1,500 creus y recompensas pera premiar á sos recomanats.

¡Per tot arreu son lo mateix!

** **

A Londres va á establirse un teatro exclusivament femenil, puig la orquesta será de donas, l' administració idem, inclús l' escenari y demés dependencias, menos la maquinaria.

Las funciones serán compostas de obras que no mes hi surtin donas, y perque la extravagancia siga complerta, al públich no més podrán assistirhi homes.

No 's te noticia de si s' han de apagar los llums al mitj de las funciones.

** **

En Lleó Gambetta, una de las figuras mes importants de la Fransa republicana, ha mort.

Sens dupte molta ha sigut la energia y esforços del difunt Gambetta pera arrelar la República á Fransa, pero tampoch ha deixat de fer, com á inventor del oportunisme acomodaticí, gran mal á las ideas avansadas en tota sa puresa.

No obstant, sa historia contra 'ls tronos, en particular contra Napoleon III, es tant il·lustrada, que aixó sols basta pera que tot lliberal plori devant sa tomba, dedicant una llágrima á sa memoria.

Aixís ho fa LA TRAMONTANA confiant en que la mort de Gambetta no será obstacle pera que la República francesa pugua subsistir triunfant entremitj dels tirans que per desgracia de la civilisació encara se la campan per Europa.

** **

Los conservadors presentan un tal Castañon per candidat á diputat en Sagunto.

De allí ahont ne sorti la gran castanya pe 'ls espanyols, es natural que treguin per diputat un Castañon.

** **

A Madrid s' ha mort una dona de fam.

M' hi jugo un tupé que son marit ó pares may foren polítichs.

** **

El Eco Guixolense 's queixa de que l' arcalde de aquella població ni ningú 's cuydi de las advertencias de la prempsa respecte á netedat, higiene, iluminació, etc.

¿Y donchs, home, qué 's pensava?

¿No veu que 'l fer cas de periódichs no fa... autoritat?

** **

Un arcalde modelo.

A Guadamur se fa una comedia. Tot lo públich riu, pero al arcalde no li fa gracia la funció, y aixecant lo bastó de mando, mana que ningú rigui.

Un xavalot del seu costat no pot aguantarse la riera, y aixís qu' esclata una riallada, la vara de la justicia li cau ab furia entre cap y coll, y va 'l pobre per terra trayent un mar de sanch per la ferida.

¿Qué 'ls sembla lo tal arcalde?

¡Ni 'l de Gracia!

** **

¡Grans noticias!

¡Ja no 's morirán mes de fam los treballadors de Andalucía!

¡Ja las contribuciones no pesarán sobre l' infelís poble espanyol!

¡Aleluya!

Lo ministre de Foment pensa trasladar la escola de minas á Linares, y 'l ministre de la Guerra... ¡oh, 'l ministre de la Guerra!... pensa cambiar l' uniforme als soldats.

¡Un monument á aquest parell de subjectes; un monument... encara que després se fassi servir de orinador!...

** **

Poch avans de la cayguda d' en Camacho, diu qu' estava estudiant la manera de fer mes equitatiu lo reparto del impost de la sal.

A bon' hora.

Pot ser lo salvador projecte hauria sigut vendres la camisa y calsetets de tots los espanyols.

Perque com de calsas ja molts no 'n tenen...

** **

A Madrid se reuniren los duenyos de casas de empenyos per assumptos del gremi, y no pogu ren posarse de acort.

Ho comprench. Seguint las costums del ofici, deurian tractar de llevarse la pell l' un á l' altre.

** **

Lo vicj del joch segueix tant campant per molts pobles de Catalunya, en alguns á ciencia y paciencia de las autoritats, que 's fa corre que hi sucen.

A Mantlleu, per exemple, se juga tant descaradament, que tothom sab ahont son los garitos y diuen que l' arcalde no coneix tan las parets del menjadó de casa seva com los adornos de alguns salons de la vila.

** **

A Martorell també s' está jugant de un modo descarat, y la setmanada de molts infelissos va á fomentar lo vici, omplint de congoixa á moltes familias, quals esposas y fills moren de miseria per negligencia de las autoritats que toleran tals immoralitats.

¿Te de durar sempre aqueixa situació?

** **

Ha cridat nostra atenció un rétol de gas qu' hem vist en los aparadors d' algunas botigas de Barcelona. Diu aixís: *Reyes-juguets-Reyes*.

De primer moment, hem sentit la curiositat d' entrar y preguntar als duenyos si confonian una cosa ab un' altra, ó si venian tot lo que anunciaban. Pero, dominant nostra curiositat, hem passat de llarch, tenintnos sens cuidado que 'ls botiguers venguin totas las joguinas que vulgan.

** **

La Diputació provincial de Madrid ha concedit 5,000 duros anuals á son president per gastos de representació.

Si jo pogués disposar dels diners que no son meus, regalaría cada mes la grossa de Nadal encar fos á la meva sogra, perque ella la deixés á sa filla.

Y al final algo n' arreplegaria jo.

** **

Los periódichs de Madrid, ja tractan de *dida reyal* al senyor Castelar.

Aviat será maynadera y mes tart acompanyanta.

Tothom s' empenya en donarli títols femenins.

¿Será per lo de cotorra?

** **

Aquest any no hi han hagut gayres aficionats á anar esperar los reys á Madrid, perque costava cinch pessetas lo permís.

¡Tantas mes que 'n costan per altre cantó y ningú 'n fa cas!

¿Quosque tandem abutere...?

¡GAMBETTA HA MORT!!

Fransa plora ¿per qué? de una agonía los sospirs ha escoltat, y ab greu recansa ha vist baixá á la tomba un fill de Fransa que l' implacable-mort l' hi ha pres eix dia. A Gambetta ploréu: de sa hidalguía teniune, bons francesos, recordansa; llanséu llágrimas vivas de anyoransa per qui per vostre patria sols vivia. Son amor á la Fransa era sa historia; l' *Unió republicana*, sa probesa; no l' olvideu jamay: féune memoria que l' última paraula ab fortalesa que sos llavis llansaren, per mes gloria, fou: *Visca la República francesa*.

J. SANTAMARÍA Y SOLSONA

Janer, 1883

Llegeixo en un periódich de Córdoba que va celebrarse la missa del gall ab molta felicitat en aquella població, puig «afortunadament no hi hagué desgracias personals y las borratxeras foren pocas.»

¿Gastarán trabuch y ayguardent los reverents de Córdoba pera dir la missa del gall?

** **

Lo Tribunal Suprem ha condemnat á presiri á un capellá de Padrón per las relaciones que mantenia ab una senyora casada.

Aquestas relaciones que posaren al marit un cap com un bou y á la muller un ventre com un bombo, no arribaren mes que al just punt de las relaciones rectorescas.

Es probat... per la experiencia.

** **

¿Per qué una devota ex-esposa de Jesucrist va apostrofar durament al bisbe de Santander dintre la catedral, dihentli que en lloch de benediccions li tornés lo que li devia ó li habia pres, que bona falta li feya?

Pensant piadosament, me sembla que aquí hi ha algun negoci brut.

** **

Llegeixo un anunci en un periódich dihent que qui vulgui comprar tossinos per la matansa que vagi al convent de frares de aquella població que n' hi vendrán.

¡Pobres frares! ¡A quin estat tenen de arribar!

** **

Llegeixo en un periódich de Salamanca:

«Se vende un altar de piedra sillería del ex-convento de Capuchinos. Darán razon en la droguería del Corriño, núm. 22.»

No hi ha que fiarsen gayre de que 's vengui així un altá, sino aviat se trobará la relligió á cal drapaire.

** **

No fa molt temps la bailarina Roseta Mauri va girarse un peu.

Algun periódich francés va dir que, un cop curada, pensava enviar un peu de plata á la mare de Deu de la Misericordia, qu' es la patrona dels llanuts de Reus, de ahont es filla la célebre bailarina.

Després un altre periódich digué que 'l peu era per la Bonanova.

Y un altre va dir que per Montserrat. Y are 'n surten d' altres dibent que 'l peu es d' or y ha sigut enviat á Sant Jaume de Compostela.

Aviat 'ns trobarém que la bailarina haurá enviat mes peus que no 's venen á la Boquería. Ni la multiplicació dels pans y 'ls peixos será miracle tan gran com lo dels peus de la Mauri. Y tot per la major gloria de Deu. ¡Vivan los peus de la bailarina!

** **

De una piadosa correspondencia de un amich nostre de Tarragona ne treyém lo següent:

«Aquí á Tarragona un home s' ha donat al dimoni després de jugarse 'ls quartos de la setmanada.

»La nit després del horrorós atentat li comparegué 'l dimoni en forma de gos de llana, y pujantli demunt del llit li anava á lligar una corda al coll; pero 'l condemnat, á pesar de havershi donat, va acudir á la resistencia agafantse fortament al llit ab una ma y ab l' altre á cops de un petit sant Cristo de plom, va poguer deslliurarse per aquella nit.

»Al endemá los vehins estavan tots espeterats, y com es natural tractantse de llana, hi acudiren varios sotanas ben previnguts de aygua beneyta, escapularis, rosaris y otras trifulcas, comensaren á ferlo confessar y combregar y benehiren tot lo que 'ls vingué á má, y al mateix temps li dongueren bons aliments y alguns quartos, per si 'l dimoni se l' enduya.

»Ara veurém qui guanyará; puig lo dimoni está empenyat en endursel, á pesar de la dona guapa que té aquest desgraciad. Los reverents hi aplicaren tota la seva ciencia espiritual per salvació de la seva desgraciada ánima. Amen.

** **

»La agencia matrimonial car-católica ha fet la primera operació de l' any nou, en una viuda ab un llanut. Una dolenta majordona de un prebere toca aleluya, puig sempre que la tal viudeta anava de visita ab lo seu amo, l' enviaban á n' ella á buscar alguna cosa, y á la pobreta majordona li dolia molt que 'l seu duenyo passés tan espirituals y llargas estonas ab una viuda tan grassa.

»Tot' siga per l' amor de Deu.—Conill.»

** **

Un ensotanat hi ha á Siete, que per escolanets de ajudarli á dir missa s' ha proporcionat noyas de 14 á 20 anys.

¿Qué tal, si ho entent?

Y s' assegura que las classes per apendre son á solas.

Y que 'l primer que 'ls ensenya 'l reverent es l' Introito.

** **

Un ensotanat de Murcia fa pagar 24 rals per portar á Deu en forma de sacrament per las casas.

Magnífich.

A mí 'm té sense cuydado.

** **

Mes iglesias sagristanadas ¡vull dir! robadas. La de Brahojas (Valladolid) te de afegirse á la llista.

¡Pobres miracles!

** **

A Igualada també ha sigut robada la iglesia parroquial de Santa Maria.

Y qui trobi un comentari nou á tan vell assumpto li regalo un raig de inspiració divina.

** **

A las comunitats rreligiosas de Málaga se 'ls hi abonan 8,000 duros per cera.

Y als treballadors que 's moren de fam per Andalucía los hi envian molta guardia civil.

Váyase lo uno por lo otro, dirán los ganduls de Madrid.

** **

¡Válgam Maria Santíssima y 'ls deixebles de Joan Portela y Candelas!

Un' altra iglesia ha sigut piadosament espavilada á Quintanar de la Vega (Palencia.)

Un copó, una corona, unas canadellas, uns enceners, tot de plata, y la caixeta de las ánimas, han passat á millor vida, ¡vull dir! á millor butxaca.

No se sab que hagi sigut agafat cap reverent á conseqüencia de tal desastre.

** **

La Joventut católica de Madrid demana al arquebisbe de Toledo que la defensi dels atachs del Siglo Futuro.

¿Católichs que atacan á la Joventut?

¡Pobrets! ja 'ls planyo si no 's posan una corassa als pantalons!...

** **

Allá va una mostra dels partes rebuts aquesta última semana per l' agencia Motin:

»Rabanera del Pinar.—Insultió sotana subido púlpito Ayuntamiento y vecinos. Lleváronle al tribunal. Garrote argumento bueno es. Donde cae burro, dan palos.

»Ciudad-Real.—Beatas Hospicio mataron tres compañeros de San Anton. Matute descubierto, multa 600 reales. Autoridad pistonuda.

»Alcalá de Henares.—Sotana visita noche hermanitas Caridad, segundo asilo San Bernardino. Charada, descifrela público.

»Rincon de Seca.—Pobre moria; presbítero lleva sacramentos. Enfermo debe 24 reales cura. Cura cobrar entonces quiere. Llaman otro. Mentira desprecio bienes terrenales.

»La Mata.—Creced y multiplicaos. Dos robustas niñas. Madre muerta. Justicia entiende. Acertijo.

»Murcia.—Sotana atrapa diez mil duros para víctimas inundacion. Entregalo no. Cobra réditos. Pobres miseria. Negocio hace.

»Rubiños de Mora.—Sotanas juerga continúa, con mostagan, pollos, jamon. Castigan cuerpo. Cuando toros hay, imitan algunos Lagartijo. Gachis tambien van. Barbis.

»Arévalo.—Noche buena escándalo grande misa gallo. Alcalde se las tuvo tiesas sotana. Guardia civil iglesia estuvo. Ferozes son.

»Cádiz.—Cura Gonzalez armó escandalera sochantre entierro. Ingleses gallos parecen. Sangre viciosa; dieta y azadon.

»Búrgos.—Rumor corre monja escapada convento, alférez Farnesio. Pascuas buenas pasado habrán.—Esposas Cristo prefieren ejército.

»Galicia.—Cerca Carballo sotanas tres hay valientes. Amas suyas hijos producen. Tiran oreja Jorge. Diablo desecharlos por donde no tiene.»

¡Alabat siga Deu y quanta porqueriota cria la misericordia divina!

EPÍGRAMAS

Ponderantne la hermosura de las donas extranjeras deya aquet dia en Lloveras: —Las més macas criaturas, crech son las napolitanas; quan de Italia vaig marxá, per ellas, vaig suspirá una pila de setmanas.

La dona d' un voluntari s' esclamava fa molt poch: —Lo dia qu' ell entri en foch ja puch dir que Deu l' ampari; sa vida, sempre perilla. —Es qu' ell es un imprudent, contesta un que la sent, ¡sempre iria de guerrilla!

FREDERICH DE PALAFRUGELL

EPITAFIS

Aquí jau una casada, que volgué tenir la ditxa de ferse un tip de salsitxa; morí d' una ventrellada.

Jau á dins d' aquest fossar un ex-cuyner de fragata; li tingueren de portar un dia que va comprar per dos rals una patata.

Aquí jau don Pau Estrada; un gran astronómich era: passá á l' última morada per haber trobat tapada un dia la seva ullera.

Aquí descansa en Teyá; era un noy molt atreuit, may deixava reposá á n' al seu germá petit.

Lo fusteret Anton Jaspá aquí jau; era un gran homa morí un dia que fent broma tot sol se tirá una raspa.

Aquí descansa en Palá; era un músich acabat, tingué de ser enterrat després d' un tip de soná.

PACO

XARADAS

Encara que molt tercera n' es lo germá d' en total, á sos gastos un primera si no posa anirá mal.

Lo tres hu de la total se diu donya Margarida, n' es molt quarta repetida y es viuda d' un general. Te cent y una primavera, y me va dir l' altre dia que aviat se casaria ab la prima, dos tercera.

Dos tres, mes tiesa qu' un hu ara ve donya total. Es mes lletja que ningú y viuda d' un manescal.

LL. MILLA

SOLUCIONS

Á LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

ANAGRAMA: Pit. Tip.

ENDEVINALLA: Rellotje.

XARADA: Ra-pé.

CORRESPONDENCIA

F. O. La poesietta y 'l sonet no filan prou. Anirán bastants epitafis.—E. Sala. Aprofitarém un epigrama y un geroglífich.—J. Guinart. Quedá complascut. Gracias del oferiment, que nostras ocupacions no 'ns permeteren aceptar.—Pepet del Carril. La poesia Al promés de una rossa está bé; pero si té caracter personal determinat no pot insertarse. Concepte carrilayre, Ays de un pelat y alguns epigramas anirán.—Joseph. Anirá la poesia un xich retocadeta.—A. Farigola. Mirarém de complaurel.—Joanet Brut. Queda retirada.—Alos La poesia efectivament es hantant defectuosa. De la noticia gracias.—P. X. Lo seu Somni 'l debia escriure somniant.—Drach. Ja n' aprofitarém algun de lo colecció, per mes qu' es casi inútil.—Cassimiro d' Esparraguera. Anirá 'l geroglífich.—Ll. Millá. Anirá algo.—A. Guasch. Anirá á son temps.—Noy Peret de la Bisbal. Anirá un epigrama adobat.—Ruch Nafrat. Se insertará algo de lo que avuy envia.